

بررسی اپیدمیولوژیک، بالینی، تشخیصی و درمانی ۵۰۵ بیمار مبتلا به بروسلوزیس

دکتر محبویه حاجی عبدالباقي، عضو هیأت علمی گروه عفونی دانشگاه علوم پزشکی تهران
دکتر مهرناز رسولی نژاد، عضو هیأت علمی گروه عفونی دانشگاه علوم پزشکی تهران
محمد رضا یعقوب زاده
بهرام لوطی شاهرخ

Epidemiological, Clinical, Diagnostic and Therapeutic Survey in 505 Cases With Brucellosis

ABSTRACT

Brucellosis is an Endemic disease in IRAN with variety of clinical manifestation. Special characteristics of clinical diagnosis and Treatment Issues may cause some problems in management of patients.

In this descriptive study 505 patients with Brucellosis retrospectively were evaluated from clinical point of view, Lab exams and Therapeutic Issues for 10 years (1990 to 1999).

From 505 patients, 321 cases were male and 184 were female. 42.7 percent of cases were in age group of 10 to 30 years. Ingestion of un-pasteurized dairy products was detected in (66.7 percent) and 31.86 percent of cases were sheep herders. The most common symptoms and signs were fever (65 percent), sweating (61 percent), arthritis (30.09 percent), sacroilitis (21.5 percent), orchitis (8.2 percent), spondylitis (2-3 percent) and Endocarditis (1.18). In this survey Blood culture for Brucella melitensis became positive in 48.5 percent and Bone marrow in 61 percent. Standard tube agglutination was positive in 96 percent ($\geq 1/80$). Doxycyclin plus Rifampin was the most common Regimen we used (37.8 percent). 4 patients died, but just one of those was directly because of Brucella Endocarditis. In this article we have discussed about some interesting cases as well.

Key Words: Brucellosis; Neurobrucellosis; Endocarditis; Blood culture; Brucella Melitensis; Agglutination

از بین بیماران مورد بررسی، ۳۲۱ نفر (۶۷٪) درصد) مرد و ۱۸۴ نفر (۳۷٪) درصد) زن بودند. حداکثر فراوانی بیماری در دهه دوم و سوم عمر (۴۲٪) و دامداری و کشاورزی شغل غالب بیماران بود (۳۱٪). راه انتقال در اکثر موارد (۶۶٪) درصد) مصرف لبیات غیر پاستوریزه بود. تب (۶۵ درصد) و تعریق (۶۱ درصد) بیشترین علایم بیماران و آرتیت محیطی (۳۰٪) درصد)، ساکرواپیلت (۱۵٪ درصد)، اپیدیدیموارکیت (۲۱٪ درصد)، اسپوندیلیت (۲٪ درصد) و آندوکاردیت (۱٪ درصد) شایعترین چهره‌های بالینی بیماران بود. در این بررسی کشت خون مثبت از نظر بروسلولال ملی تن سیس در ۴۸٪ درصد و کشت مغز استخوان مثبت در (۶۱ درصد) بیماران بدست آمد. تست رایت با تیتر ۱/۸۰[±] و در ۹۶ درصد بیماران مثبت

چکیده

بروسلوزیس بیماری بومی کثیر ماست و تظاهرات بالینی متنوعی دارد که ویژگیهای خاص بالینی، تشخیصی و درمانی آن می‌تواند مشکلاتی در اداره بیماران برای پزشکان ایجاد نماید. از طرفی شرایط جغرافیایی کشور ما و مسئله نیاز به دامپروری و کشاورزی، کترول این بیماری در دام را با مشکل مواجه می‌نماید.

در این بررسی توصیفی، ۵۰۵ بیمار مبتلا به بروسلوزیس به صورت گذشته نگر در طی ۱۰ سال (فروردین ۷۹ لغایت فروردین ۷۸) از نظر علایم بالینی، آزمایشگاهی و ویژگیهای درمانی مورد مطالعه قرار گرفتند.

آلوده به درجات کمتر (۸) و همینطور استنشاق ذرات حاوی ارگانیسم در آزمایشگاه و محل نگهداری حیوانات و بعنوان یک اسلحه جنگی (بیوتوریسم) به انسان منتقل می‌شود^(۹)، پاشیده شدن ترشحات به ملتحمه و فرو رفتن سر سوزن آلوده (در جریان واکسیناسیون حیوانات و یا در آزمایشگاه) نیز موجب آلودگی انسان شده است^(۱۰,۱۱). حداقل دوز آلوده کننده خوراکی ملی تن سیس ۵۰۰۰ و دوز استنشاقی ۱۳۰۰ ارگانیسم می‌باشد^(۱۲).

بروسلا از انسان به انسان نیز بندرت منتقل می‌شود که این پدیده از راه انتقال خون، پیوند مغز استخوان، سوزن مشترک در معتمدان صورت می‌گیرد، انتقال داخل رحمی از راه چفت نیز وجود دارد و در بررسی دکتر ذوقی و همکاران از ۶۷ جنین سقط شده و چفت، یک مورد بروسلا ملی تن سیس جدا شده در مادر نیز سروولوژی مثبت (راست^(۱۳)) و سابقه ۲ بار سقط وجود داشت^(۱۴).

انتقال از طریق شیر مادر نیز وجود دارد، در بررسی ۳۰ نمونه شیر مادران مبتلا به بروسلاز، ۷ مورد مثبت وجود داشته است^(۱۵)، (۱۱) تماس جنسی هم در گزارشات محدودی سبب انتقال بیماری در مرحله حاد غفونت شده است^(۱۶).

شرابط جغرافیایی ایران به گونه‌ای است که دامپروری، دامداری جز لابنک زندگی روستائیان و عشاير و کشاورزان بوده و بعلت تماس با دام بخصوص گوسفند و بز بعنوان حیوانات غالب روستایی (بیش از ۷۰ میلیون رأس) در خطر ابتلاء به بیماری هستند و از طرفی استفاده عموم مردم چه شهری و چه روستایی از فراورده‌های لبنی غیرپاستوریزه کل جامعه را در معرض خطر قرار می‌دهد، بعلاوه در کارگران کشتارگاهها، فصابان، دامپروران، پرستن آزمایشگاه و غیره بروسلا بعنوان بیماری شغلی مطرح است^(۱۷).

بر اساس آمار اداره مبارزه با بیماریهای واگیردار سالیانه حدود ۵۰ هزار مورد بروسلا گزارش می‌شود و در اکثر استانهای کشور آلودگی به درجات مختلف از ۳/۵ تا ۱۰/۵ در هزار در استانهای مرکزی، لرستان، یزد چهارمحال بختیاری و کمتر از ۰/۵ در هزار (کمترین شیوع) در تهران، کردستان، گیلان و زنجان متغیر می‌باشد و سایر استانها بین این دو طیف قرار دارند.

گردید و رژیم ریقامپین و داکسی سپکلین بیشترین رژیم مورد استفاده و در ۳۷/۸ درصد بیماران اجرا شده بود. در ۴ مورد مرگ رخ داد که یک مورد مستقیماً ناشی از آندوکاردیت بروسلا بود. در این مقاله شرح حال مختصراً از بیماران جالب که در طی این مدت بستری شده اند هم آورده شده است.

مقدمه

بروسلازیس یک بیماری سیستمیک با تظاهرات بالینی بسیار متنوع است، به طوری که Simpson درباره آن گفت: «هیچ بیماری به استثناء سیفیلیس و سل، از نظر تظاهرات بالینی متنوع تر از بروسلاز نیست»^(۱) این بیماری مشترک بین انسان و حیوانات اهلی می‌باشد و عامل بیماری کوکوباسیل گرم منفی داخل سلولی به نام بروسلا است که بعلت ۳ نوع مهم به اسامی "بروسلاابورتوس"، "بروسلاملی تن سیس" و "بروسلاسونیس" ایجاد می‌شود، بروسلا کاتیس نیز بندرت انسان را مبتلا می‌کند و عامل بیماری سگ است، بروسلا انتوتومه در موش و بروسلااویس در گوسفتند نیز از گونه‌های دیگر بروسلاها هستند که موارد انسانی با آنان گزارش نشده است، حیواناتی که به ترتیب در ۳ نوع مهم بروسلا مبتلا می‌شوند عبارتند از: گاو، گوسفند، بز و شتر و خوک^(۲).

سالیانه ۵۰۰ هزار بیمار مبتلا به بروسلاز در دنیا گزارش می‌شود و عده‌ای از مؤلفین حدس می‌زنند که در ازای هر مورد ثابت شده بروسلا ۲۶ مورد تشخیص داده نشده وجود دارد که گزارش نمی‌شود^(۳,۴,۵).

در بسیاری از کشورهای دنیا بروسلاز رو به کاهش رفته و این موقیت با کنترل بیماری در حیوانات و بهداشت محصولات لبنی بدست آمده است یه رحال هنوز این بیماری یکی از مشکلات اقتصادی، بهداشتی مطرح در بسیاری از نقاط دنیا از جمله خاورمیانه، اسپانیا، بونان، ترکیه، مکزیک، هند، پرو و غیره می‌باشد^(۶,۷) و صدمات اقتصادی ناشی از این بیماری در دامها نه تنها منجر به سقط جنین، کاهش وزن و شیر می‌شود، بلکه تأثیر مهمی در تجارت بین المللی فراورده‌های دامی دولتها دارد. این بیماری معمولاً از راه تماس مستقیم با حیوان آلوده و یا از راه خوردن شیر و فراورده‌های شیری غیرپاستوریزه و گوشت

آزمایشات مربوطه، نت رایت و ۲ME و کومبیس رایت، کشت خون و مغز استخوان و رژیم های درمانی و میزان مرگ و میر مطالعه گردیدند. کلیه کشتها در محیط کاستانیدا (Castaneda) انجام شده بود و در غیر این صورت حداقل ۴ هفته نگهداری شده بود کلیه اطلاعات مذکور در فرم مخصوص ثبت شده و سپس مورد بررسی قرار گرفت.

یافته ها

از مجموع ۵۰۵ بیمار بررسی شده ۳۲۱ نفر (۶۷٪ درصد) مرد و ۱۸۴ نفر (۳۶٪ درصد) زن بودند. حداقل سن بیماران ۴ ماه و حداکثر سن آنان ۸۲ سال بود ۱۰ بیمار (۲٪ درصد) زیر یکسال بودند و حداکثر فراوانی در دو دهه دوم و سوم عمر، شامل ۲۱۶ نفر (۴۲٪ درصد) بود.

از نظر شغلی ۱۷۳ بیمار (۳۴٪ درصد) مشاغلی داشتند که در آن تماس مستقیم با دام داشته که شامل کشاورز و دامدار ۱۶۱ نفر (۳۱٪ درصد) دامپرداز، ۶ نفر (۱٪ درصد) و کارگر کشتارگاه ۳ نفر (۰٪ درصد) و قصاب ۳ نفر (۰٪ درصد) و در بقیه (۶۷٪ درصد) ۲۳۲ نفر تماس مستقیم با حیوان وجود نداشت.

صرف لبیات غیرپاستوریزه بخصوص پنیر در ۳۳۷ نفر (۶۷٪ درصد) وجود داشت در ۷۱ بیمار (۱۴٪ درصد) ابتلاء قبلی به بروسلوز و در ۵۶ نفر (۱۱٪ درصد) سابقه خانوادگی بیماری مشاهده شد.

۲۰۵ نفر (۴۰٪ درصد) ساکن روستا و بقیه ساکن مناطق شهری بودند. ۳۵۰ نفر (۶۹٪ درصد) از استان تهران و اطراف آن و بقیه از سایر استانها بودند، بیشترین تعداد بعد از استان تهران مربوط به استان قم ۲۲ نفر (۴٪ درصد) استان قزوین ۲۰ نفر (۳٪ درصد) استان مرکزی ۱۳ نفر (۲٪ درصد) و زنجان ۱۰ نفر (۱٪ درصد) و از سایر استانها مازندران سمنان و باختیاری، خوزستان، آذربایجان، اصفهان، کرمان، گیلان، همدان، بوشهر هر کدام زیر ۱۰ نفر مراجعته داشتند. از نظر تحصیلات ۱۲۷ نفر (۲۵٪ درصد) دیپلم و بالاتر و ۲۰۵ نفر (۴۰٪ درصد) زیر دیپلم و ابتدایی و بقیه ۱۷۳ نفر (۳۴٪ درصد) بی سواد بودند.

شکایات بالینی و نشانه های بیماران در جدول ۱ خلاصه گردیده است شایعترین شکایت نب (بیش از ۳۷٪) ۳۲۸ نفر (۶٪ درصد) و سپس به ترتیب نعیری بی انتهایی، آرتراژی، لرز،

بروسلوزیس در ایران یک بیماری بومی است که اساساً بعلت بروسلا ملی تن سیس ایجاد می شود (۱۶) در مطالعات صباغیان و ندیم و همکاران نشان داده شده است که انتقال در نواحی روسیابی از راه مستقیم و غیرمستقیم سبب بیماری می شود و در مناطق شهری مصرف لبیات غیرپاستوریزه راه اصلی آلودگی است (۱۷).

در انسان بروسلا می تواند بصورت بیماری تب دار بدون علایم اختصاصی نظاهر یابد ولی عفونتهای موضعی هر ارگانی، بخصوص استخوان (۱۸) (CNS) (۱۹) (Ribe) (۲۰) ییشه، پرستانت (۲۱) کبد، طحال، کیسه صفراء، قلب، پوست و غیره (۲۲) را درگیر می نماید.

نظر به اهمیت این بیماری بومی و تنوع بالینی و مشکلات تشخیصی و درمانی بر آن شدید که در طی مدت ۱۰ سال موارد بیماران بروسلوز بستری در بیمارستان امام خمینی (ره) را بررسی نمایم و جنبه های مختلف اپیدمیولوژیک، بالینی، ویژگیهای تشخیصی و درمانی آنرا مورد مطالعه قرار دهیم تا شاید قدم کوچکی در شناخت بهتر بیماری و تشخیص زودرس، درمان، پیشگیری و کنترل آن برداریم.

مواد و روشها

در این بررسی که بصورت گزارش موارد (Case series) و توصیفی می باشد، بروونده ۵۰۵ بیمار که تحت عنوان بروسلوزیس در مجتمع بیمارستانی امام خمینی از فروردین سال ۱۳۷۸ لغایت فروردین سال ۱۳۷۸ بستری گردیده بودند مطالعه شده است.

تشخیص بروسلوزیس بر اساس کشت و تستهای سروولوژیک بوده است. کشت خون و مغز استخوان مثبت و آزمایش سروآگلوبلیناسیون استاندارد با عیار $\geq 1/80$ یا آزمایش دو مرکاپتوانتانول (ME) با عیار $\geq 1/40$ یا در صورت وجود علایم بالینی مثبت تلقی می شدند، در مواردی که نت رایت منفی بود، کومبیس رایت با عیار $\geq 1/40$ یا تأیید تشخیص بروسلوزیس بود و بیماران مورد بررسی قرار می گرفتند.

مجموعه بیماران مذکور از لحاظ متغیرهای سن و جنس محل زندگی، شغل، سطح سواد، سابقه بیماری فردی یا خانوادگی، طول مدت بیماری، راه ابتلاء، علایم و نشانه ها

۵۸ درصد بود. ۷۰ درصد بیماران با اسپوندیلیت بیش از ۵۰ سال سن داشتند، ساکروایلیت در ۲۰ درصد بیماران و بعد از آن شایعترین مفصل مبتلایان ۱۶ درصد، زانو ۱۳ درصد مچ پا ۲ درصد و آرنج ۱ درصد دیده شد.

متوجه مدت بیماری از زمان شروع تا تشخیص بطور کلی ۶۳ روز بود که با توجه به چهره های گناگون بالینی، مبانگین این زمان در اسپوندیلیت بیشترین (۶۵ روز) و در آندوکاردیت کمترین روز (۲۱ روز) بوده است، در مواردی مانند ساکروایلیت و اپیدیدیموارکیت این زمان تا ۷۳۰ روز نیز می رسانده است و نشانه ازمان بیشتر بیماری در این موارد (اسپوندیلیت، ارکیت، ساکروایلیت، آرتربیت) می باشد (جدول ۳). علایم آزمایشگاهی غیراختصاصی به صورت لکوسیتوز (بیش از ۱۰ هزار) در ۷۰ مورد (۱۲/۸ درصد)، لکوبی (کمتر از ۴۰۰۰ در میلیمتر مکعب) ۲۱۴ (۴۲ درصد) و بقیه فرمول طبیعی داشتند ۲۲۱ نفر (۴۱/۲ درصد). کم خونی (هموگلوبین کمتر از ۱۲ گرم در لیتر) در ۲۷۵ نفر (۵۴/۴ درصد)، ترومبوسیتوپنی (کمتر از ۱۰۰ هزار) در ۱۱۱ نفر (۲۱/۹ درصد) و پان سیتوپنی در ۷۰ نفر (۱۳/۸ درصد) مشاهده شد. بیشترین موارد کم خونی در آندوکاردیت و بروسلوژیس بدون کانون بوده است. حداقل سرعت رسوب گلوبولهای فرمز ۲۵ میلیمتر در ساعت و حداقل آن ۱۳۵ میلیمتر و متوسط آن ۴۴ میلیمتر در ساعت بوده است.

جدول ۲ - فراوانی چهره های بالینی و متوسط سن در ۵۰۵ بیمار مبتلا به بروسلوژیس بستری در مجتمع بیمارستانی امام خمینی (ره)

معیار	سن	فرارانی	درصد	متوسط	انحراف	چهره بالینی
۲۰/۲۴	۲۱/۲۲	۲۰/۰۹	۱۵۲	۱۵۲	۰	آرتربیت محیطی
۲۰/۴۱	۲۲/۹۱	۲۱/۰	۱۰۹	۱۰۹	۰	بروسلوژیس بدون کانون
۱۹/۸۵	۲۵/۲۹	۲۰	۱۰۱	۱۰۱	۰	ساکروایلیت
۲۰/۸۲	۲۸/۱۴	۱۲/۲۷	۶۲	۶۲	۰	درگیری ارگانهای متعدد
۱۸/۴۱	۴۴/۲۲	۸/۲۰	۴۲	۴۲	۰	اپیدیدیموارکیت
۲۱/۸	۴۲/۹۲	۴/۱۵	۲۱	۲۱	۰	نوروبروسلوژیس
۱۶/۱۱	۵۴/۸	۲/۲۷	۱۲	۱۲	۰	اسپوندیلیت
۲۲/۱۱	۴۸/۷۵	۱/۱۸	۶	۶	۰	آندوکاردیت

سردرد، میالژی، کمردرد، می باشد (فراوانی و درصد در جدول ۱ نوشته شده است). بزرگی کبد ۱۲۴ نفر (۴۲ درصد) و بزرگی طحال ۱۷۱ نفر (۳۴ درصد) بود نشانه های مهم دیگر به ترتیب شیوع آرتربیت (مقاصل محیطی)، ساکروایلیت، لنفوآدنوباتی و اپیدیدیموارکیت، می باشد.

چهره های مختلف بالینی بروسلوژیس در بیماران مورد مطالعه تعیین گردید و سپس بر اساس سن و طول مدت بیماری بطور جداگانه مشخص گردیده است که در جداول ۲ و ۳ مشاهده می گردد. شایعترین اشکال بالینی به ترتیب عبارت بودند از : آرتربیت مقاصل محیطی، ساکروایلیت، بروسلوژیس بدون کانون خاص، بروسلوژ با درگیری ارگانهای متعدد، اپیدیدیموارکیت، نوروبروسلوژیس، اسپوندیلیت و آندوکاردیت.

جدول ۱ - فراوانی علایم و نشانه های بالینی در ۵۰۵ بیمار مبتلا به بروسلوژ بستری در مجتمع بیمارستانی امام خمینی (ره)

مشکایات و نشانه های بالینی	تعداد	درصد	تب بیش از ۳۷/۸ ^۰
تعزیق	۲۰۸	۴۱	۲۲۸
بی اشتہابی	۲۸۶	۵۶/۵	۲۲۱
آرتربیت	۲۷۷	۵۵	۲۱۴
لرز	۲۵۲	۴۹/۹	۲۱۹
سردرد	۱۸۴	۲۶/۵	۲۱۶
میالژی	۱۲۲	۲۴/۵	۲۱۷
کمردرد	۱۱۸	۲۲	۲۱۵
سرفه	۴۵	۸/۹	۲۱۳
استفراغ	۴۲	۸/۰	۲۱۰
اسهال	۳۰	۵/۹	۲۱۲
بزرگی کبد	۲۱۴	۴۲	۲۱۳
بزرگی طحال	۱۷۱	۳۴	۲۱۱
آرتربیت مقاصل محیطی	۱۵۲	۳۰	۲۱۰
ساکروایلیت	۱۰۱	۲۰	۲۰۹
لنف آدنوباتی	۵۰	۵/۹	۲۰۸
* اپیدیدیموارکیت	۴۲	۱۲	۲۰۷

* فقط در مردان بوده است.

درگیری مقاصل محیطی بیشتر در زیر ۳۵ سال (۵۴/۱) درصد) و ابتلای ساکروایلیاک در محدوده ۱۵-۵۵ سال حدود

در ۳۳۲ نفر (۶۵/۷ درصد) تست دو مرکاپتواتانول انجام شده بود که در همه موارد $\geq 1/40$ بود و بالاترین آن $1/2560$ گزارش شده بود که این تیتر در ۱۹ بیمار (۳/۷ درصد) مشاهده شد.

حداقل زمان بسته بیماران ۳ روز و حداکثر آن ۶۰ روز بوده است ۳۷ درصد بین $10\text{-}10$ روز ۴۱ درصد بین $10\text{-}20$ روز ۱۴ درصد بین $20\text{-}30$ روز، ۵ درصد بین $30\text{-}40$ روز و ۱ درصد بین $40\text{-}50$ روز و ۲ درصد و $50\text{-}60$ روز بسته بیمار بودند.

جدول ۴ - فراوانی و درصد کشت خون مثبت در تظاهرات بالینی مختلف ۵۰۵ بیمار مبتلا به بروسلوزیس بسته در مجتمع بیمارستانی امام خمینی (ره)

درصد	فرافانی کشت مثبت	چهره بالینی
۱۹/۰۶	۲۹	آرتربیت محیطی
۱۷/۸	۱۸	ساکروایلیت
۲۱	۵	اسپوندیلیت
۱۴/۲۸	۶	اپیدیومارکیت
۶۶	۴	آندوکاردیت
۲۲	۷	نوروبروسلوزیس
۳۴/۸	۲۸	بروسلوزیس بدون کانون
۲۸/۷	۲۲	در گیری چند ارگان
۴۸/۵	۱۲۱	جمع

درمانهای انجام شده بصورت رژیمهای مختلف صورت گرفته بود (جدول ۵) رژیم درمانی شماره ۳ (ریفامپین + داکسی سیکلین) در ۳۷/۸ درصد موارد و بیش از بقیه رژیمهای یکار برده شده بود.

همه بیماران آندوکاردیتی رژیم شماره ۱ (جنتاماپین + داکسی سیکلین + ریفامپین) دریافت نموده بودند.

در ۴ مورد مرگ اتفاق افتاد که در ۱ مورد آمبولی هموراژیک مغزی ناشی از آندوکاردیت بروسلایبی و مورد دیگر خونریزی گوارشی و ۲ مورد دیگر بعلت آنسفالوپاتی کبدی و نارسایی کلیه بودند و تنها در مورد اول علت مرگ مستقیماً بروسلوزیس بود. ۶ خانم حامله بسته و تحت درمان قرار گرفته مرخص شدند، این خانمها سقط و زایمان زودرس نداشتند.

جدول ۳ - متوسط و تغییرات طول مدت بیماری (شروع علایم تا تشخیص) ا در تظاهرات گوناگون بالینی ۵۰۵ بیمار مبتلا به بروسلوزیس بسته در مجتمع بیمارستانی امام خمینی (ره)

مدت	میانگین	کمترین	بیشترین	انحراف معیار	چهره بالینی
۷۸/۷۰	۵۴۶	۷	۴۸	۴۸	آرتربیت محیطی
۱۰۷/۲۲	۷۲۰	۲۱	۸۸	۷۲۰	ساکروایلیت
۲۱۲/۵	۵۴۶	۴۲	۱۶۵	۵۴۶	اسپوندیلیت
۱۲۲/۴۳	۷۲۰	۲۰	۴۲	۷۲۰	اپیدیومارکیت
۱۲/۴۴	۴۲	۷	۲۱	۴۲	آندوکاردیت
۴۰/۷۲	۱۶۸	۳	۲۲	۱۶۸	نوروبروسلوزیس
۸۲/۸۶	۴۵۶	۱۴	۶۴	۴۵۶	بروسلوز بدون کانون

بطور کلی در ۲۰۴ نفر (۴۰/۳ درصد) بروسلوا از راه کشت بدست آمد. کشت خون در ۲۴۵ بیمار (۴۸/۵ درصد) انجام شده بود که در ۱۳۱ نفر (۵۳ درصد) مثبت گزارش شد، در جدول ۴ به تفکیک چهره های بالینی آورده شده است، بیشترین فراوانی کشت خون مثبت مربوط به آندوکاردیت (۶۶ درصد) و کمترین آن در اپیدیومیت (۱۴/۲۸ درصد) بود. کشت مغز استخوان در ۱۲۱ نفر (۲۳ درصد) انجام شده بود که در ۷۳ مورد (۶۱ درصد) مثبت بود. هرچه بیماری بطرف ازمان می رود میزان کشت مثبت خون کمتر می شود بطوری که در موارد کمتر از ۳ ماه کشت خون در ۵۶ درصد و در بیش از ۳ ماه تا حدود یکسال در ۳۰/۷ درصد و در بیش از یکسال در ۲۰ درصد مثبت بود، ولی در نتایج کشت مغز استخوان تغییر چندانی در مراحل حاد (کمتر از ۳ ماه) ۶۰/۸ درصد، تحت حاد (۱۲-۲۴ ماه) ۴۲/۵ درصد و مزمن (بیش از ۱۲ ماه) ۶۰ درصد مشاهده نشد. تست رایت در همه بیماران انجام شده که با تیتر ۱/۱۶۰ در ۴۴۹ نفر (۸۹ درصد) و با تیتر ۱/۸۰ در ۴۸۴ (۹۶ درصد) نفر مثبت بود بالاترین تیتر انجام شده ۱/۵۱۲۰ بود تیتر بالاتر از ۱/۶۴۰ در ۲۰۰ مورد (۳۹/۶ درصد) مشاهده گردید.

تیتر ۱/۸۰ و یا بالاتر در ۳۶ درصد بیماران با بروسلوز بدون کانون لوکالیزه، و ۵۱ درصد در اسپوندیلیت و ۴۳ درصد در اپیدیومارکیت وجود داشت.

تست کومپس رایت در ۲۹۱ نفر انجام شده بود که در ۵۷/۱ درصد تیتر ۱/۸۰ و در ۱۳ درصد تیتر آن ۱/۴۰ بود.

۲۴، ۲۳، ۲۲، ۳) این فزونی شاید تا حدی به مشاغل خاص آفایان در ارتباط با بیماری مربوط باشد. بررسی سن بیماران نشان داد که تنها حدود ۵ درصد بیماران زیر یکسال بودند و بیشترین فراوانی در دهه دوم و سوم (۴۲/۷ درصد) بود. بروسلابورتوس در بچه ها شایع نیست ولی نوع ملی تن سیس در بچه ها شیوع بیشتری دارد(۷). در صورت ابتلا در بچه ها می تواند بیماری شدید باشد.

در بررسی از کویت در سال ۱۹۸۹ که ۶ سال بطور انجامید ۱۱۰ کودک با بروسلابورتوس مطالعه شدند که متوسط سن آنها ۶/۸ سال بود و در ۴۵ درصد کثت مثبت بروسلاملی تن سیس داشتند و در در ۳ نوزاد مبتلا به بروسلاملی تن سیس بیوتب ۱ مادر آنان در طی حاملگی بیمار بوده اند(۷).

صرف لبیات آلوده بخصوص پنیر یک راه مهم انتقال بروسلاست (۲۶، ۲۴، ۲۳، ۲۲).

در پنیر بدون نمک ارگانیسم تا حدود ۲/۵ تا ۳ ماه زنده می ماند، در کره حتی در صورت یخ زدن حدود ۴ ماه برای از بین رفتن بروسلابورتوس وقت لازم است، در بستنی تا یک ماه بروسلابورتوس زنده می ماند. در بیماران ما ۶۶/۷ درصد سابقه مصرف لبیات محلی غیر پاستوریزه داشتند، در مطالعه ای از اسپانیا و کویت ۵۰ تا ۷۷ درصد مصرف لبیات غیر مطمئن وجود داشت (۲۳، ۲۴، ۲۲) که البته در این عده سابقه تماس با حیوان نیز وجود داشت در مطالعه دیگری از ایران ۷۱ درصد سابقه تماس با حیوان و مصرف لبیات غیر پاستوریزه داشتند(۲۵).

۴۰/۵ درصد بیماران ساکن روستا بودند که مشابه مطالعات اسپانیاست(۲۶) با توجه به اینکه اکثر بیماران شهرنشین بودند نقش مصرف لبیات غیر پاستوریزه اهمیت می باید.

مهمنترین شکایت بالینی در ۵۰۵ بیمار به ترتیب تب، تعریق، لرز، بی اشتہایی و درد مفاصل بوده است که گرچه در مطالعات مختلف انجام شده (۲۲، ۲۳، ۲۴، ۲۵، ۲۶) این ترتیب حفظ شده است ولی شیوع فراوانی آن بیشتر بوده است. مثلاً تب در اکثر مطالعات ۹۳ تا ۹۷ درصد وجود داشته است در حالیکه در بررسی ما ۶۵ درصد بیماران تب داشته اند

(۲۳، ۲۴، ۲۸، ۲۲). در یک مطالعه که ۱۸ بیمار نوروبرسلوزیس را گزارش نموده است ۶۶ درصد تب داشته اند(۲۷) و در بررسی که دکتر ثمر انجام داده است تب در ۹۱/۵ درصد بیماران وجود داشته است(۲۵). علت این تفاوت

جدول ۵ - فراوانی رژیم های درمانی مورد استفاده در ۵۰۵ بیمار مبتلا به بروسلوزیس بستری در مجتمع بیمارستانی امام خمینی (ره)

رژیم های درمانی	درصد	فراوانی
۱- جنتا مایسین + داکسی سکلین + ریفارمین	۴۰	۷/۹
۲- جنتا مایسین + کوتربیوکسازول + ریفارمین	۶۰	۱۱/۸
۳- ریفارمین + داکسی سکلین	۱۹۱	۳۷/۸
۴- کوتربیوکسازول + ریفارمین	۹۶	۱۹
۵- تراسبکلین با داکسی سکلین + استرپتومایسین	۲۴	۴/۷
۶- کوتربیوکسازول + داکسی سکلین + ریفارمین	۷۴	۱۴/۶
۷- داکسی سکلین + کوتربیوکسازول + جنتا مایسین	۲۰	۲/۹

بحث

بروسلوزیس انسانی اساساً بیماری با نظاهرات گوناگون بالینی است و همین نوع باعث می شود که در بسیاری از موارد، ما پژوهشکار به فکر آن نبوده و برای مدت‌ها تشخیص آن در پرده ابهام بماند و برخوردهای نامناسبی از قبیل جراحی و درمانهای غیر اختصاصی و داروهای آرامش بخش و نظری آن در مورد بیمار بشود.

از طرفی راههای انتقال متنوع و دوام ارگانیسم در طبیعت و استمرار آن در حیوانات باعث می شود که در پیشگیری و کنترل آن نیز با موانع مواجه شویم، مطالعات نشان داده است که این باکتری در آب از ۱ روز تا ۲ ماه و در خاک مرطوب تا ۲/۵ ماه و در کود از چندین روز تا ۲/۵ سال زنده بماند و این دوام ارگانیسم در طبیعت به استمرار چرخه زندگی آن در حیوان کمک نموده و در رابطه با انسان آنرا بعنوان بیماری شغلی در نظر می آورد (۲ - ف). در بررسی حاضر ۱۷۳ بیمار (۳۴/۲۵) مشاغلی داشته که ارتباط مستقیم با دام داشتند و ۹۲ درصد این مشاغلی داشته اند که ارتباط مستقیم با دام داشتند و ۹۲ درصد این گروه کشاورز و دامدار بودند البته در این گروه راه انتقال نه تنها تماس با حیوان و طبیعت و محیط آمده است بلکه خوردن لبیات غیرپاستوریزه نیز اهمیت ویژه دارد. در مطالعه ای از کویت ۲۲ درصد بیماران تماس شغلی داشتند (۲۲) و در مطالعه دیگری از ایران ۱۵ درصد کشاورز بودند (۱۲). در مطالعه ما ۶۳/۵ درصد بیماران مرد بودند، در اکثریت مطالعات، فراوانی بیشتری در جنس مذکور مشاهده می شود (

در گیری ساکروایلیاک ۵۸ درصد در محدوده ۱۵-۵۵ سال بوده است. در مطالعه مانور از کویت نیز شایعترین مفصل ساکروایلیاک بوده است (با شیوع ۲۶ درصد) که با مطالعه ما از لحاظ شیوع (۲۰ درصد) همخوانی دارد. در اکثر بررسیها ساکروایلیاک شایع ترین بوده است. در بچه‌ها شایعترین مفاصل در گیر زانو و ران هستند (۳۰).

آرتربیت بروسلایی با دو مکانیسم واکنشی و یا عفونی اتفاق می‌افتد که در فرم عفونی کشت مایع مفصل ثابت می‌شود (۳۱). آرتربیت بروسلایی ممکن است با تب روماتیسمال، لوپوس، و منوار آرتربیت بروسلایی بال و آرتربیت چرکی در افتراق قرار گیرد (۲۲) در بیماران ما دو دختر ۳ و ۱۰ ساله با آرتربیت ران راست و تب حدود ۲۸ مراجعة داشته‌اند که در مایع مفصل و خون آنها بروسلا ملی تن سیس رشد نموده بروسلا در ۵۰ درصد موارد از کشت مایع مفصل جدا می‌شود (۲۸) در بررسی مایع مفصل تعداد گلوبولهای سفید از ۴۰۰۰ تا ۴۰۰۰۰ در میلیمتر مکعب معتبر است و تا ۷۰ آن جند هسته‌ای می‌باشد. در بعضی مطالعات افزایش نک هسته‌ای‌ها دیده شده است (۲۲) در یک بررسی از ۱۳ مورد ۱۲ تقریباً رایت ثابت در مایع مفصل داشته‌اند (۲۲). اسپوندیلیت بروسلایی در مطالعه ما در ۲/۳ درصد مشاهده گردید که در ۴۱ درصد آنها کشت خون ثابت گردید. معمولاً ضایعه از صفحه انتهای فوکانی جسم مهره شروع می‌شود که ناحیه پرخونی است و سپس کل مهره و دیسک را گرفتار می‌سازد و به مهره مجاور گسترش می‌باید آیه پاراورتبرال و نظاهرات مشابه مال دویوت در اسپوندیلیت بروسلایی مشاهده می‌شود. در بیماران ما در ۷۰ درصد موارد سن بالاتر از ۵۰ سال بود که در بررسی اخیر از کویت نیز تأکید شده است (۳۲).

در بیماران بررسی شده یک مورد دختر خانم ۱۹ ساله چاق با سابقه ضربه و تصادف از حدود ۴ سال پیش بعدت کمردرد شدید مراجعة نمود که بعد از انجام Magnetic Resonance Imaging (MRI) آیه پاراورتبرال دو طرفه و در گیری مهره‌های دوم و سوم کمری مشخص شد. علاوه بر درمان طبی بعلت عوارض عصبی و فلخ که متعاقباً پیش آمد جراحی ترمیمی مهره‌ها نیز انجام شد مورد دیگر بیمار ۵۵ ساله‌ای بعلت درد گردن و کوادری پلزی بود که با تشخیص دیسک لامبتوکومی شده ولی بهبودی نمی‌یابد و در مراجعة

روشن نیست شاید مسأله حاد بودن بیماری نقش داشته باشد که در بررسی ما کمتر از نیمی از موارد بصورت تحت حاد بوده اند و در مطالعات دیگر بین ۶۰ تا ۷۰ درصد موارد حاد بوده اند (۲۲)، (۲۰).

علایم بالینی در بروسلوزیس غیراختصاصی و شبیه سایر بیماریهای تب دار است دوره کمون بیماری از ۳ هفته تا ماهها می‌تواند متغیر باشد. شایعترین علایم تب، لرز، تعریق، سردرد، درد عضلات، بی اشتهاایی، درد مفاصل و پشت، کاهش وزن، بیوست، گلودرد و سرفه خشک است. در معاینات بالینی هم نکات قابل نوجوه وجود ندارد و بیماران معمولاً خوب بنظر می‌رسند بهر حال در بعضی موارد سخت و شدید شده و رنگ پریدگی، لف آدنوباتی بزرگی کبد و طحال، نورم مفصل، تورم بخصوصه، بثورات جلدی، متزیست، سوفل قلبی و یا پنومونی بروز می‌نماید.

بزرگی کبد و طحال در این بررسی به ترتیب در ۴۲ و ۳۴ درصد مشاهده گردید. بزرگی کبد بیش از مطالعات منیر مادکور (۲۵) درصد ۲۲ درصد) بود در مطالعه مانور از کویت هپاتوسبلنومگالی ۴۱ درصد ذکر شده است و در بررسی مونتگواز اسپانیا ۲۸ و ۱۷ درصد گزارش شده است (۲۲، ۲۴، ۲۸) و در مطالعه آریزا از بارسلونا اسپانیا ۴۷ و ۴۰ درصد بوده است و دکتر ثمر هپاتومگالی را ۱۸/۳ درصد و اسبلنومگالی را ۴۳/۳ درصد گزارش نموده است (۲۵) می‌توان از کل بررسی‌ها شیوع هپاتوسبلنومگالی را از ۲۰ تا ۴۰ درصد متغیر دانست که احتمالاً بستگی به مرحله و شدت بیماری دارد. یک مورد آیه طحال در یک مرد ۲۳ ساله که با درمان طبی بهبودی یافته است از بروز گزارش شده است (۵۴). در گیری مفاصل محیطی و ساکروایلیاک در ۵۰ درصد بیماران و آرترازی در ۵۵ درصد گزارش شده است. گرفتاری مفاصل و استخوان بر اساس مطالعات مختلف از ۱۱ تا ۵۶ درصد متغیر بوده است (۲۲، ۲۹، ۱۸). آرترازی و درد پشت در بررسی مادکور ۸۶ درصد بوده، در مطالعه ما مجموعه کمردرد و آرترازی ۷۸ درصد و تقریباً مشابه است.

در ۴۰-۴۰ درصد بیماران پلی آرتربیت غیر قرینه واکنشی دیده می‌شود که بیشتر مفاصل زانو، ران و شانه و ساکروایلیاک و استرنوکلاویکولار در گیر بوده اند (۲۸) در بررسی ما ساکروایلیت شایعتر و سیس ران و زانو بوده است و در گیری مفاصل محیطی بیشتر در سنین زیر ۳۵ سال (۵۴/۱) درصد) و

آنفالومیلیت و میلیت ناشی از تهاجم مستقیم بروسلا دیده می شود و احتمالاً مکانیسم های ایمونولوژیک، ضایعات دمبلیزان در مغز و طناب نخاعی ایجاد می کند(۲۷). میلوپاتی که راههای مغزی - نخاعی بجز راههای حسی مربوطه را مبتلا می سازد و بیشتر نشانه یک سندروم خالص نورون محرك فوکانی است اتفاق می افتد، رادیوکولوپاتی بروسلاپی مشخصاً پاها را بیشتر از دستها گرفتار می کند(۲۷).

در اکثر موارد پاسخ به درمان در نوروبروسلازویس بسیار خوب است و عوارض کمتر بر جای می ماند ولی تأخیر درمانی می تواند سبب دمبلیزاسیون، خونریزی انفارکشن و عوارض جبران ناپذیر شود. بهر حال بولی رادیکولوپاتی عمولانه عارضه نمی گذارد. نکته مهم این است که در درمان باید چند دارو با تفویض خوب در مغز مثل ریقامپین، کوتربیوموکسانول و داکسی سیکلین داد. و مدت درمان هم حدود ۳ تا ۴ ماه باشد، مصرف کورتیکواستروئید بنظر می رسد تا حدی از عوارض جلوگیری کند(۲۷,۲۸).

در بیماران این مطالعه نوروبروسلازویس در ۴/۱۵ درصد مشاهده شد. در یک دختر ۱۳ ساله همی پارزی و متزیت با درمان طبی بهبودی کامل یافت و در مورد دیگر همی پارزی چپ و فلح عصب صورتی مرکزی چپ و زوج آ، ادم یا پی دوطرفه نیز بهبودی کامل بدنبال درمان دربرداشت. در یک مرد ۷۷ ساله که بعلت اختلال حواس و عدم شناسایی مکان و اطرافیان بررسی گردید و تب مختصر و طحال قابل لمس نهاده یافته های بالینی وی بود، LP و CT مغز وی کاملاً طبیعی بود، کشت خون وی و مغز استخوان از نظر بروسلا مثبت گزارش شد و رایت وی ۱۷۶۰ بود. آنسفالیت بیمار با درمان طبی بهبودی کامل یافت. یک مورد آبše مغز در بیماران مشاهده شد که در کشت نمونه آبše بروسلا رشد نمود و این پدیده بسیار نادر است و در تعداد محدودی گزارش شده است(۳۸).

آندوکارдیت در (۱/۱۸ درصد) ۶ مورد دیده شد که در ۴ نفر در بیچه آنورت مبتلا شده بود و میانگین شروع علایم در آنان تا تشخیص ۲۱ روز بوده است. در یک مورد پسری ۱۳ ساله آمبولی و خونریزی وسیع مغزی ناشی از آندوکاردیت پیدا نمود که منجر به مرگ وی شد، در بقیه موارد عمل جراحی و درمان طبی توأم انجام شد.

بعدی تب و افزایش جذب غیرطبیعی در اسکن مهره های سوم و چهارم گردندی دیده می شود در عمل مجدد وی نسخ نکروزه مشاهده می شود که کشت آنها از نظر بروسلا مثبت می شود، وی با درمان طبی بهبودی می باید. بیمار دیگر خانم ۷۰ ساله با درد شدید پشت و تب بستری می شود و توده بزرگی نزدیک مهره های بازدهم و دوازدهم پشتی با تشخیص آبše خارج دورا در CT اسکن وی دیده می شود، کشت خون بیمار بروسلا ملی تن سپس گزارش می شود، شایعترین مهره های درگیر در بروسلا ناحیه کمر سپس پشت و بعد گردن می باشد.

نکته جالب اینکه در بروسلوز بجز مهره ها درگیری استخوانی نادر است(۲۸) در بیماران ما یک مورد کودک ۷ ساله با استثنا بند اول انگشت پنجم و خورده گی استخوان پاریتال دوطرف و کشت مثبت بروسلا در مغز استخوان و رایت ۱۷۶۰ می باشد.

بیمار دیگر استثنا سمفیز پوپیس (غانه) و آدنوپاتی ناف ریه و استوفیت بزرگ یک طرفه در مهره سوم کمری با رایت ۱۷۶۰ می باشد. از مشخصات اسپوندیلیت های بروسلاپی تشکیل استوفیت های بزرگ (Parrot beak) به نام مقار طوطی است MRI روش انتخابی و حساسترین راه در تشخیص ضایعات مهره ای بروسلازو است(۲۳,۲۸). در بیماران بررسی شده متوسط شروع علایم تا تشخیص در اسپوندیلیت ۱۶۵ روز بوده است و مسئله ازمان بیشتر بیماری را نشان می دهد.

نوروبروسلازویس در کمتر از ۵ درصد بیماران بروسلاپی دیده می شود(۳۴,۲۷). و تظاهرات بسیار متنوعی شامل عوارض مننگوواسکولار، اختلالات پارانشیمی و نوروپاتی محیطی، رادیکولوپاتی، تومور کاذب مغزی و گیلن باره می دهد(۳۴,۲۶).

متزیت شایعترین فرم نوروبروسلازویس است که تغییرات آن بصورت متزیت متونوکلتری می باشد و تشخیص با سرولوزی مثبت در مایع نخاع داده می شود. در ۶۰-۵۰ درصد موارد کشت منفی است(۳۵). سبقت گردن در کمتر از ۲۱ مورد دیده می شود(۲۶). مواردی آدنوزین دی آمیناز تا حتی ۳۶ واحد در مایع نخاع افزایش داشته است(۳۶). ترومبوز عروق مغزی و انفارکتوس مغزی ممکن است رخ دهد. در یک مورد ترومبوزسیتوس سازیتال در یک خانم ۲۳ ساله از عربستان گزارش گردید(۳۷).

گرانولومی و آبسه مشاهده می شود(۴۳،۴۴). آبسه بندرت اتفاق می افتد و خطر عقیمی ناچیز است(۳). یکی از بیماران ما کودک ۲۱ ماهه ای با تب و بثورات جلدی ماکرولوپاپولر و تورم بیضه بود که در خون محیطی ۹۰ درصد لف آتی پیک داشت و کشت خون وی از نظر بروسلا مثبت بود. به این کودک شیر گاو غیرپاستوریزه بودند.

علایم آزمایشگاهی بصورت آنمی و لکوپنی در بروسلوز شایع است در بیماران بررسی شده لکوپنی (کمتر از ۴۰۰۰ گلbul سفید در میلی متر مکعب) در ۴۲ درصد و آنمی در ۴۵ درصد دیده شد که مشابه سایر مطالعات بود(۴۵).

تروموبوستیونپنی در مطالعه حاضر در ۲۱/۹ درصد مشاهده شد ولی در سایر بررسیها ۱۱ درصد گزارش شده است و بندرت تروموبوستیونپنی منجر به تظاهرات خونریزی دهنه و مرگ شده است(۴۵). پان سیتوپنی ملایم در ۷۰ درصد مورد ۱۲/۸ درصد بیماران مشاهده شد در یک مورد لکوستیهای بیمار تا حدود ۷۰۰ در میلی متر مکعب و تعداد پلاکتها به حدود ۵۰ هزار رسیده بود. در مورد دیگر پسر ۱۵ ساله ای بعلت خونریزی پوست و مخاط ناشی از تروموبوستیونپنی با تشخیص لوسمی بستره می شود که با رایت ۱/۱۲۸۰ و کشت مثبت خون تشخیص بروسلوز ثابت می شود. بیمار دیگر خانم ۷۳ ساله ای با تب و پان سیتوپنی، پورپورا، طحال قابل لمس و کشت مثبت بروسلوا ملی تن سیس با درمان بهبودی کامل می باید.

بانگ و همکاران پسر ۱۷ ساله ای را معرفی کرده اند که بعلت تب و سرد درد، یتشی و پورپورا مراجعه کرده و کاهش وزن ۲۰ کیلوگرم را از حدود ۵ ماه پیش ذکر می کرده است بیمار خونریزی در لته ها - زبان ملتحمه داشته و پلاکهای وی تا حدود ۳۰۰۰ سلول در دسی لیتر رسیده بوده است. در کشت خون وی بروسلا ملی تن سیس رشد می کند و درمان داکسی سیکلین کوتريموكازول و جنتامایسین برای وی شروع می شود و پلاسمای تازه بخ زده و پلاکت و دگراماتازون هم دریافت می کند ولی بیمار به طرف کوما و مرگ می رود در اتوپسی تغییرات خونریزی وسیع در مغز و سایر نقاط بدن مشاهده می شود(۴۶).

مکانیسم تروموبوستیونپنی در بروسلوز مشخص نیست، احتمال هیپراسپلینیسم، انعقاد متشر عروقی (DIC) سرکوب مغز

آندوکاردیت گریجه نادر است ولی مهمترین علت مرگ در بروسلوزیس است، در اتوپسی ۴۴ بیمار بروسلوزی ۸۰ درصد (۳۵ مورد) آندوکاردیت علت مرگ بود(۴۰) شایعترین علت مرگ نارسایی قلب بوده است (۶۱ درصد) شایعترین دریچه درگیر آنورت است(۷۷ درصد) و در نتیجه آبسه میوکارد و آبسه ریشه آنورت و آنوریسم شایعتر است (۴۲ درصد). بیماری زمینه ای دریچه ای در ۶۲ درصد موارد وجود داشت، متوسط شیوع علایم بیماری تا تشخیص ۲/۶ ماه و حاکم از سیر نسبتاً حاد آن است، در ۵۶ درصد موارد وزنایسیون و ۲۶ درصد تحریب دریچه وجود داشت. کشت مثبت وزنایسیون در ۶۲ درصد و در خون در ۸۲ درصد مثبت بود. در بیماران مادر ۶۶ درصد کشت خون مثبت بود. بروسلالمی تن سیس شایعترین علت آندوکاردیت بروسلایی است، یک مورد بروسلا کابتس سبب آندوکاردیت شده است که بیمار بعلت تب و سوفل قلبی و کاهش وزن و وزنایسیون دریچه آنورت با تشخیص آندوکاردیت تحت درمان آتفی بیوتک فرار می گیرد ولی دچار نارسایی قلب می شود و تحت عمل جراحی قرار می گیرد. در پاتولوژی دریچه میکرو آبسه مشاهده می شود و سرولوژی وی از نظر بروسلا مثبت شده و بیمار تحت درمان سیبروفلوكسازین در ریفارمپین و داکسی سیکلین قرار می گیرد (۴۱).

بروسلوزیس از موارد آندوکاردیت کشت خون منفی است، در ۳۸ بیمار ثابت شده آندوکاردیت در ۳۷ نفر جراحی انجام شده که در ۳۴ نفر (۸۷ درصد) تعویض دریچه صورت گرفته بود مدت درمان بطور متوسط ۳/۵ تا ۱۳ ماه گزارش شده است. بهر حال بنظر می رسد درمان طبی تا ۳ ماه بعد از عمل جراحی کافی باشد و بهتر است رژیم درمانی حاوی داروهای باکتریسید مثل کوتريموكازول و ریفارمپین هم باشد(۴۲-۴۳) میوکاردیت، پریکاردیت و تروموبولیت بندرت گزارش شده است(۴۲-۴۸). ایدیدیموارکیت در ۸/۳ درصد بیماران مشاهده شد که در مقایسه با سایر مطالعات از (۱ درصد تا ۳ درصد) (حتی ۲۰ درصد) مشاهده شده است (۲۲،۲۴،۴۲). ارکیت می تواند یک طرفه یا دو طرفه باشد و در تشخیص افتراقی سل و سایر ضایعات گرانولوماتوز بیضه قرار گیرد(۴۳). در درگیری ادراری، تناسلی بروسلوز میکروارگانیسم در ۵۰ درصد موارد از کشت ادرار بدست می آید(۲۸) و در بررسی آسیب شناسی تجمع لنفوسيت و پلاسموسیت و آتروفی لونه های سمینیفر و ضایعات

تست رایت مثبت ولی دو مرکاپتوانالول ممکن است منفی بوده باشد که نشانه عفونت جدید و اخیر است. تست الیزا آنتی بادیهای مختلف IgM و IgG و IgA را تعیین می کند و حساسیت و ویژگی بالایی دارد.

از آزمایشاتی دیگر که به منظور غربالگری استفاده می شود رُزینگال است که بصورت آگلوتیناسیون انجام می شود و نتیجه مثبت و یا منفی می دهد این آزمایش حساس ترین روش و تردیک به الیزا می باشد و واکنش متقطع با تولارمی و وا (برخلاف تست رایت) تدارد(۴).

در بررسی حاضر در صورتی که تیتر ۱/۱۶۰ مثبت در نظر گرفته شود ۵۴ نفر از بیماران از نظر بروسلوز منفی تلقی می شدند در حالیکه بروسلوز در این افراد از طرق دیگر به اثبات رسید، پس می توان استنباط نمود که در صورتی که یافته های بالینی و اپیدمیولوژی بر بروسلوز منطبق باشد تیتر ۱/۸۰ را با ارزش تلقی نماییم بخصوص در کسی که زندگی روستایی نداشته و تماس مکرر با عامل بیماری را پیدا نکرده است. در مطالعه ای که توسط مونتگو از اسپانیا انجام شد از مجموع ۳۳۰ بیمار ۵۸ نفر تیتر ۱/۸۰ یا کمتر (تا حدود ۱/۲۰) داشتند که شامل ۱۷/۵ درصد بیماران می باشد، در بررسی وی در ۹۰ درصد بیماران بروسلولا ملی تن سیس عامل بیماری بوده است. این مطالعه نیز مؤید اهمیت سروولوژی با تیترهای پایین تر است و توجه به این حقیقت که با منفی بودن سروولوژی بروسلوزیس را کنار نگذاشته بررسی باکتریولوژیک انجام دهیم(۲۴).

تست الیزا در بیماران ما انجام نشده است. در مطالعه ای توسط Ariza و همکاران تستهای سروولوژیک در سیر بالینی بیماران بررسی شده است و در بسیاری از موارد که در ابتدای تیتر بالا بوده و یا در مواردی که عفونت موضعی وجود داشته است علیرغم بھبودی بالینی تیتر سروولوژی بالا باقیمانده است و تست الیزا برای ارزیابی بهتر از آزمایش رایت و دومرکاپتوانالول بوده است(۲۲) و در مطالعه دیگری ۱۰ درصد بیماران تست رایت منفی و یا تیتر پایین داشته اند ولی تست الیزا مثبت بوده است و بخصوص در موارد تحت حاد و مزمن تست الیزا، روش مؤثری برای تشخیص بوده است(۲۲،۶).

جداسازی بروسلولا از خون بسته به مرحله و روش کشت از ۱۵ تا ۸۰ درصد گزارش شده است و نکته مهم این است که

استخوان، هموفاگوسیتوزیس و مکانیسم های ایمنولوژیک تخریب پلاکت ها را مطرح می نمایند(۴۵).

تظاهرات گوارشی در بروسلوز شایع ولی ملائم است و از ۳۰ تا ۸۷ درصد متغیر میباشد (۴۶) در بررسی حاضر بی اشتہابی در ۵۶/۵ درصد بزرگی کبد در ۴۲ درصد و استفراغ در ۸/۰ درصد و اسهال در ۵/۹ درصد بوده است که در بررسی ۷۰۷ بیمار توسط Ablini آمار تقریباً مشابه میباشد. اسهال حاد، خونریزی از دستگاه گوارشی، ابلیتی، کولیت، کله سبیستیت پریتونیک، یانکراتیت حاد، آبسه کبد بعلت بروسلولا ملی تن سیس(۴۶) و تظاهر مشابه بیماری کرون با درصد های مختلف مشاهده شده است (۴۷).

در بیوپسی کبد بیماران بروسلایی (بروسلولا ملی تن سیس) درجات مختلفی از هیاتیت راکتیو، گرانولوم، هپاتیت فعال مزمن، انفیلتراسیون چربی، سیروزیس مشاهده شده است (۴۶،۴۷). افزایش آنزیمهای کبدی و الکالان فسفاتاز در ۶۰ درصد بیمارانی که کبد بزرگ داشته و بیوپسی شده اند گزارش شده است، زردی در ۷/۵ درصد مشاهده شده است، بروسلوز ممکن است دردهای شکمی ایجاد کند و در مواردی شکم حاد ایجاد کند که با آپاندیسیت اشتباه شود(۴۶).

تشخیص بروسلوزیس بر اساس شواهد اپیدمیولوژیک، علایم بالینی تیتر بالا رونده و با قابل اهمیت سروولوژیک داده می شود. کشت ممکن است منفی و یا مثبت باشد. آزمایش استاندارد لوله ای (رایت) در تشخیص بروسلوز بیشترین استفاده را دارد و آنتی بادیهای از نوع IgM و IgG را آگلوتینه می نماید و در مواردی به علت وجود آنتی کرهای بلوکان از نوع IgG و IgA بطور کاذب منفی می شود که در این صورت از تست کومبیس رایت و یا آزمایش رایت در رفت های بالاتر می توان استفاده نمود. در اوآخر هفته اول با IgM و سپس IgG ایجاد می شود و با فروکش کردن بیماری هر دو آنتی بادی پایین می آید و تقریباً IgG قابل یافتن نمی باشد، ولی مقادیر کم IgM باعث مثبت ماندن تست رایت می شود. در صورت عود بیماری و یا عدم بھبودی، IgG مثبت می شود که نشانه فعلی بودن بیماری است. با کمک تست دو مرکاپتوانالول می توان در تست رایت ایمونوگلوبولینهای از نوع IgM را حذف نمود و در نتیجه آگلوتیناسیونی که انفاق می افتد مربوط به IgG می باشد، در اوایل بیماری که تنها IgM وجود دارد

در سال ۱۹۸۶ سازمان بهداشت جهانی رژیم داکسی سیکلین ۱۱۰ میلی گرم ۲ بار در روز و ریفامپین را رژیم انتخابی توصیه نمود(۵۳). بهر حال بنظر می‌رسد که ترکیب استرپتومایسین به همراه داکسی سیکلین برای موارد اسپووندیلیت رژیم مؤثرتری باشد(۵۴,۵۵). استرپتومایسین در افراد مسن عوارض تعادلی و شناوری ایجاد می‌کند و مقدار آن ۰/۵-۰/۷۵ میلی گرم عضلانی توصیه شده است(بالاتر از ۴۵ سال). جنتامایسین در محیط آزمایشگاه فعالتر از استرپتومایسین بوده است، کوتیریموکسازول به همراه ریفامپین رژیم مناسب در بچه‌ها و خانمهای حامله است (از سه ماهگی تا ۸ ماهگی) و مقدار آن در بالغین ۲ قرص هر ۸ ساعت است.

کینولون‌ها به تهایی گرچه نفوذ خوب داخلی سلولی دارد ولی عود و شکست درمانی آن بالا است نسل سوم سفالوسپورین در آزمایشگاه اثر خوبی داشته ولی عود آن بالا بوده است(۵۶).

پس از ۴ تا ۱۴ روز از درمان تب بیمار قطع می‌شود و علایم همراه نیز از بین می‌رود، ولی اندازه کید و طحال ۲-۴ هفته بعد به حالت طبیعی بر می‌گردد.

در کسی که نارسایی کلیه دارد داکسی سیکلین به همراه ریفامپین رژیم مناسب است و در موارد آندوکاردیت و متزیت و اسپووندیلیت دوره‌های طولانی تر درمان حتی تا ۵-۶ ماه بسته به شرایط بیمار توصیه می‌شود و مجموعه سه داروی باکتریسید توصیه می‌گردد. پی‌گیری درمان تا ۲ سال (هر سه تا ۶ ماه) با بررسی بالینی و سرولوزیک و باکتریولوزیک توصیه می‌شود(۲۸).

در بیماران حامله ما هیچ موردی از سقط نبوده است در حالیکه در بررسی دکتر ذوقی و همکاران در خانمی ۲ بار سقط و کشت مثبت بروسلا از محصول سقط وجود داشته است (۱۲)، و از طرفی مرگ داخل رحمی و سقط جنبن در سایر گزارشات وجود دارد(۱۳). چهار مورد مرگ در بیماران ما (۵۰۵ مورد) رخ داده است که تنها یک مورد بعلت آندوکاردیت بروسلا بین بوده است.

محیط کشت ۶ تا ۸ هفته نگهداری شود، محیط جامد و مایع Castaneda شانس مثبت شدن کشت را بیشتر می‌کند و بهتر است چند نوبت کشت انجام شود کشت مغز استخوان، نسوج کبد و غدد لنفاوی کارآبی تشخیصی را بیشتر می‌کند. نمونه ادرار، مایع مفصل در صورت درگیری ارگانهای مربوطه تا ۵۰ درصد می‌تواند مثبت شود. در بیماران ما کشت خون در نیمه از افراد انجام شده که در ۵۳ درصد مثبت گزارش شده است و بیشترین موارد کشت مثبت در آندوکاردیت و کمترین آن در آپیدیدیموارکیت (۱۴ درصد) بوده است.

کشت مغز استخوان در درصد بیشتری از بیماران مثبت می‌شود(۴۸).

امروزه با بکارگیری Bactec سرعت و امکان مثبت شدن نمونه بیشتر شده است(۴۹) روش PCR (واکنش زنجیره‌ای پلی مراز) نیز بخصوص در درگیری متزی که تعداد میکرووارگانیسم کمتر است امید بخش خواهد بود(۵۰,۵۱).

هشت رژیم درمانی در بیماران بکار رفته است. اکثر بیماران ریفامپین و داکسی سیکلین دریافت نمودند در مطالعه‌ای از عربستان تقاضت آماری بین ۷۳ مورد که رژیم درمانی متفاوت دریافت کردند دیده نشد. اساس درمان بروسلوزیس ترکیب درمانی و مدت کافی حداقل ۲ تا ۳ ماه می‌باشد. با یک دارو و مدت ناکافی، شکست درمانی و عود بیماری شایع است. آنتی بیوتیکهای متعددی از قبیل تتراسیکلین، کوتیریموکسازول استرپتومایسین و سایر آمینوگلیکوزیدها، ریفامپین، کینولون‌ها، نسل سوم سفالوسپورین‌ها روی بروسلا مؤثر است و مجموعه ترکیبات مختلف هم بکار گرفته شده است. مثلاً رژیم داکسی سیکلین و ریفامپین که روش مصرف راحتی دارد و از طرف بیماران بهتر تحمل می‌شود ۸/۴ درصد عود داشته است و در رژیم داکسی سیکلین و استرپتومایسین میزان عود ۴/۵ درصد بوده است(۷) نکته قابل توجه اینکه ریفامپین سطح داکسی سیکلین را در خون کم می‌نماید و شاید به همین علت عود بیشتر بوده است مقدار توصیه شده برای ریفامپین به طور روزانه، ۶۰۰-۹۰۰ میلی گرم می‌باشد.

استرپتومایسین به همراه تتراسیکلین مؤثرترین رژیم درمانی بوده است(۵۲).

منابع

1. Simpson W.M Tice's practice of Medicine Hagerstown MD WF prior 1940.
2. Edward J Young. "Brucella species". Mandell Douglas and Bennett's principles and practice of inf Dis Fifth Elton 2000, 2380-2393.
3. F. Jacobs D. Abramowicz. "Brucella Endocarditis the Role of combined Medical and surgical treatment", Rev of infec. Dis. Vol 12 Num 5. Sep. Oct. 1990.
4. Havasi. Problems and new development in treatment of acute and chronic brucellosis in man. Acta Trop 1980. 37; 281-6.
5. Wiseri. Brucellosis in united states present and Future JAMA 1980-244; 2318-22.
6. M.O Gad. EL. Rab AM Kambel. Evaluation of Brucella Enzyme Immunoassay test (Elisa) in comparison with Bacteriological culture and Agglutination. Journal of infection 1998. 36: 197-201.
7. Wendell H. Hall. Modern chemotherapy for Ercelosis in Human. Rev of Infec. Dis Vol 12. Num 6 Nov-Dec. 1990:87-89.
8. Sadler WW. Present evidence on the role of Meta in the epidemiology of Human brucellosis . Am. J. Public Health 1960; 50. 540-544.
9. Joshua lederberg. "Biological waefare and Bioterrorism." Mendell Douglas and Bennett's priciples and practice of Infec Dis. Fifth edition, 2000; 3235-3238.
10. Gilbert Gl, Beaton, CP. An Epidemiological survey on human brucellosis in Three victorian abattairs. Medical Journal of Australian - 482.
11. Olle-Goig JE: An outbreak of Brucella melitensis infection by air brone transmission among laboratory workers Am J Pub Htlh, 1987; 3: 335-8.
- 12- E. Zowghi A.H, Hedayeti Brucella infection causing Abortion in Human Beings Arch. inst Rasi (1996) 46-47.
13. Makhseed, M. Harouny-A. Araj G. Moussa. MA obstetric and gynecologic implications of Brucellosis in kuwwaite. J. perinatal 1998. May Jun 18(3) 196-9.
14. Thalhammer, F. "Unusual route of Transmission of Brucella. abortus". clinical Infec Dis 1998. Mar 26(3), 763-4.

15. Hall. WH. "Brucellosis in Bacterial infection of Human epidemiology and control. (eds Evans, AS and feldman H.A) New York Plenum 1982:156-59.
16. The report of ministry of Health treatment and Medical education in Iran 1994:22-23.
17. Sabbaghian, H. and Nadim, A Epidemiology of human brucellosis in Isfahan Iran. Journal of Hygiene Great Britain 1991; 73: 221.
18. MOUSA. ARM. Muhtaseb SA Imudallal DS. Osteoarticular complication of Brucellosis, a study of 169 case Rev of infec Dis 1987; 9: 531-43.
19. Fin CHan RW, Sahsal. Jount. R. J. Protean manifestation of nervous system brucellosis case histories of a wide variety of clinical forms JAMA 1963. 184: 269-75.
20. Harvey. WA. Pulmonary Brucellosis Ann Intern. Med 1948; 28: 768-81.
21. Aygen. B. Sumerkan B. Doganay. M Prostatitis and hepatitis due to brucella melitensis a care Report J. infect 1998. Jan: 36(1). 111-112.
22. Monther I. Khateeb, George F. Araj, Brucella arthritis, a study of 96 cases in kuwait Ann saudi Med. 1990:45-48.
23. J. Ariza. T. Pellicer R. Pallares. Specific Antibody profile in human Brucellosis. Clinical infec Dis, 1992. 14: 131-40.
24. J. M. Montejo J. Alberola Open Randomized therapeutic trial of six antimicrobial regimens in treatment of human Brucellosis clinical Infec Dis 1993; 16-671-6.
25. G. Samar, P. vahdani A survey on human brucellosis in Iran Arch. Inst. Razi (1996) 46-47.
26. Khan MY. Brucellosis Observation, on 100 patients Ann saudi Med 1986: 6(Suppl) 19-23.
27. Donald, E.Mclean Nevill Russel, Neurobrucellosis clinical and therapeutic features clinical Infec. Dis:45-48.
28. M. Monir. Madkour, Brucellosis Harrison's principles of Internal Medicine 14th edition 1998 chap 162. 969-971.
29. Alarcon G. S. Bocanegra T.S. Goruzzoe Espinoza L.R.; The arthritis of Brucellosis, a prospective one hundred year after Bruce's discovery J Rheumatology 1987; 14: 1083-5.
30. M. Bubani. D.Sharda. I Helin. Brucella arthritis in children Infection. 1986; 14: 233-6.

31. Gotuzzo. E. Alaron. GS. Articular involvement in human brucellosis, a Retrospective analysis of 304 cases semin Arthritis Rheum 1982; 12: 245-55.
32. Solra et al.Brucellar spondylitis. Clinical infec Dis 1999; 29:1440-49.
33. Aldeeb. SM. Yaqub. BA sharf HS. Phadke. JG. Neurobrucellosis, clinical characteristics diagnosis and outcome Neurology, 1989; 39: 498-501.
34. Akdeniz. H. Irmak. H. Central nervous system brucellosis presentation, diagnosis and treatment. J. Infect. 1998 May 36(3), 297-301.
35. Bouza. E. Garcia - Dela Torre M. Parra F Brucella Meningitis Rev Infec Dis 1987. 9. 810-22.
36. Saraivada cunha "Neurobrucellosis" Another cause of increased Adenosine Daminase Activity in cerebrospinal Fluid" Journal of Infec Dis 1990; 161: 156-157.
37. Radwar Zaidan, Cerebral venus Thrombosis A new manifestation of Neurobrucellosis. Clinical Infec Dis 1999; 28: 399-400.
38. Tunkel AR. Wispel wey B. scheld. WM Bucterial meningitis, recent Advances in pathophysiology and treatment. Ann intern Med 1990; 12: 610-23.
39. Mario venditt, Acase of Brain abscess due to brucella melitensis, clinical inf Dic 1994. 1997-78.
40. Peery. TM. Belter. LF. Brucellosis and heart diseases in fetal Brucellosis: a review of literature and report of new cases Am J Pathology 1960; 36: 673-95.
41. Wang Ying Brucella cains Endocarditis care report. Clinical Infec Dis 1999, 29. 1593-94.
- 42 Edward J Young. Brucella species, Mandell Douglas and Bennett's prnciples and practice of Infec Dis fifth edition 2000, 2386-2393 (Chap = 215).
43. Salmeron I. Ramirez. Granulomatous epidemoorchitis Sonographic features and clinical outcome in brucellosis. J. Orol . 1998. June 159(6); 1954-57.
44. E Michael, Reisman Landon. A. Brucella orchitis a rare cause of testicular enlargement. The journal of urology, 1990. 143. April 821-823.
45. Edward D young. Am Tarry Thrombocytopenic purpura Associated with Brucellosis Report of 2 cases and literature Review. Clinical Infec Dis. 2000, 31, 404-9.
46. J. Ablin, MD. D. Mevorach. Brucellosis and the Gastrointestinal Tract. J. Clinic Gastroenterolo. 1997. 24(1) 25-9.
47. Jesus. G. Vallege Hepatosplenic Abscesses due to brucella Melitensis Report of a case involving a child and Review of the literature clinical infec. Dis 1996. 22: 485-89.
48. Gotuzzo E, Carrillo et al. An evaluation of diagnostic methods for brucellosis: The value of bone marrow culture J. infect Dis 1986; 153: 122-125.
49. Yaqupsky P. peled N. press J. et al. canparison of Bactec 9240 Peds plus medium and isolate on 105 microbial tube for detection of Brucella melitensis from blood culture J. Clin Microbiol 1997: 35, 1382-384.
50. Matar FM. Kkreissir IA. Abdonnor AM Rapid labratory confirmation of human brucellosis by PCR analysis of a target sequence on the 31 kilodalton Brucella antigen DNA, J. Clin Microbiol. 1996; 34: 477. 478.
51. Navarro. E Fernandez, PCR assay for diagnosis of human brucellosis J. Clin Microbiol 1999, May: 35(5) 1654-55.
52. A cocella G Bertrand A et al Comparison of three different regimens in the Treatment of acute Brucellosis: A multination study J. Anti. Microb Agents chemother 1984; 23: 433-39.
- 53 Joint FAO/WHO Expert committee on Brucellosis (Sixth report) Geneva world Health organization 1986:45-56.
54. Arizad. Gudrolf et al. Treatment of human brucellosis with doxycyclin plus streptomycin. Ann intern Med 1992: 87. 138-141.
55. Luzzi GA. Brindle R. et al Brucellosis Imported and labratory acquined cases and overview of treatment trial, trans, R. Soc Trop Med Hyg 1993. 87, 138-141.
56. Ruth lang, Ron Dagan failure of ceftriaxone in treatment of acute brucellosis clini. Infec. Dis 1992; 14: 506-9.